

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
í t é l e t e**

Az ügy száma: Pfv.II.20.795/2016/6.

A tanács tagjai:

Dr. Makai Katalin a tanács elnöke
Dr. Kövesné dr. Kósa Zsuzsanna előadó bíró
Dr. Baloginé dr. Faiszt Judit bíró

A felperes:

A felperes képviselője:

Dr. Kovács Gabriella Eszter ügyvéd

Az alperes:

Az alperes képviselője:

Dr. Horváth Péter ügyvéd

A per tárgya:

Gyermektartásdíj leszállítása

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél:

Felperes

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma:

Sárvári Járásbíróság 18.P.20.407/2014/43.

A másodfokú bíróság neve és a jogerős határozat száma:

Szombathelyi Törvényszék: 6.Pf.20.931/2015/6.

Rendelkező rész

A Kúria a jogerős ítéletet hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 25.400 (huszonötezer-négyszáz) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

A le nem rótt 50.000 (ötvenezer) forint felülvizsgálati eljárási illeték az állam terhén marad.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

- [1] A felülvizsgálattal érintett tényállás szerint a peres felek élettársi kapcsolatából 2006. november 24. napján született M. utónevű gyermeket a Pesti Központi Kerületi Bíróság 23.P.105.648/2010/81. sorszámu, 2011. november 29. napján kelt

ítéletével az anya (jelen per alperese) nevelésébe és gondozásába helyezte el, egyben kötelezte a felperest havi 30.000 forint határozott összegű gyermektartásdíj megfizetésére. Szabályozta a felperes és a gyermek közötti kapcsolattartást, a gyermek átadásának és visszaadásának helyeként az anya lakóhelyét határozta meg. Az ítélet meghozatalakor a gyermek 5 és fél éves volt, óvodába járt.

- [2] Az ítélet gyermektartásdíjra vonatkozó indokolása szerint az alperes a testvére egyéni vállalkozásában alkalmazottként, kötetlen munkaidőben dolgozott, bejelentett havi jövedelme 60.660 forint, saját előadása alapján azonban havi 130.000 forint havi jövedelemre tett szert. A jelenlegi címén szereplő, 130 négyzetméteres, négyszobás, összkomfortos, kifogástalan állapotú, testvérével közös tulajdonú ingatlanban 1/2 tulajdoni hányaddal rendelkezett. Tulajdonát képezte egy Ford Focus típusú személygépjármű, amelyre havi 28.500 forint törlesztőrészleteket fizetett. A 30.000 forint összegű gyermektartásdíj megfizetését az alperes maga is vállalta (elsőfokú ítélet 10. oldal).
- [3] A fellebbezés folytán eljáró másodfokú bíróság a gyermektartásdíj mértékét érdemben nem vizsgálta, mivel arra a felperes a Pp. 235. § (1) bekezdésének megfelelő, határozott fellebbezési kérelmet nem terjesztett elő (Fővárosi Törvényszék 54.Pf.632.042/2012/7.).
- [4] A felperes az előzményi elsőfokú eljárás alatt, 2011. október 14-én leesett a létráról. A kórházi zárójelentés szerint a csigolyatestek felső zárólemeze beroppanat és hátcsigolya törést szenvedett. A gerincsérülés miatt a Nemzeti Rehabilitációs Szociális Hivatal a felperes egészségügyi állapotának mértékét 2014. február 1. napjától 60%-ban állapította meg és B2 minősítésű csoportba sorolta. Rokkantsági járadékban nem részesül, mert a kérelem benyújtását megelőző öt éven belül a jogosultsághoz szükséges biztosítási időt nem szerezte meg. Álláskereső járadékot nem kap, mivel 2013-2014. évben személyi jövedelemadó bevallást nem adott le. A felperes a korábbi eljárás során 1/2 tulajdoni hányadát képező ingatlanrész az édesanyjának ajándékozta, de továbbra is ott lakik. Az egyéni vállalkozó (villanyszerelő) testvére az 54.000 forint nyugdíjjal rendelkező édesanyjukat és a felperest a megélhetésben támogatja.
- [5] Az alperes fodrázsként helyezkedett el. A gyermekkel Sz.-re költözött és az édesanyja tulajdonában álló ingatlanban élnek. Az alperes jövedelme megközelítőleg 150.000 forint havonta és 13.700 forint összegű iskoláztatási támogatást kap. A tulajdonát képezi egy v.-i nyaraló, illetve egy 2006-os évjáratú Honda személygépjármű.
- [6] A felperest a Keszthelyi Járásbíróság 2.B.51/2013/7. sorszámu ítéletével tartás elmulasztásának vétsége miatt egy év időre próbára bocsátotta. A felperessel szemben a 2013. május és június hónapban való kötelezettsége részbeni teljesítése miatt a Sárvári Járási Ügyészség B.1049/2013/16. szám alatt vádat emelt, a büntetőeljárás a Sárvári Járásbíróság előtt folyamatban van.

A kereseti kérelem és az alperes védekezése

- [7] A felperes kereseti kérelmében azt kérte, hogy a bíróság a havi 30.000 forint határozott összegű gyermektartásdíj fizetési kötelezettsége mértékét 2014. március 1. napjától kezdődően havi 15.000 forint határozott összegű gyermektartásdíjra mérsékelje. A kiskorú gyermek szülői felügyeleti jogának újrarendezése iránti kérelmétől az eljárás során elállt. Kérte viszont a kapcsolattartás módjának újraszabályozását: a gyermek átadásának és átvételének a helye ne az alperes, hanem az ő lakó- és tartózkodási helye legyen, azaz az alperes legyen köteles a gyermeket hozzá, B.-re elvinni, illetőleg hazavinni. A bíróság szabályozza a gyermekkel való telefonos kapcsolattartását is.
- [8] A felperes a gyermektartásdíj mértékének leszállítása okául és indokaként a teljesítőképességében beállt lényeges körülményváltozást jelölte meg. A balesete óta gerincbántalmai miatt egészségi állapota megváltozott, csökkent munkaképességgel rendelkezik és munkát nem talál. Több állásajánlatra eredménytelenül pályázott, jövedelemmel nem rendelkezik, jelenleg az édesanyja tartja el. A büntetőeljárásokra azért került sor, mert a megállapított gyermektartásdíjat - jövedelem hiányában - nem tudja megfizetni. Ezzel szemben az alperes jövedelmi viszonyai jelentősen javultak és ezt, mint a tartás mértékének megváltoztatására alapot adó körülményt is értékelni kell.
- [9] Az alperes a kereset elutasítását kérte. Nem vitatta, hogy a felperesnek gerincsérülése volt, azonban arra hivatkozott, hogy ez lényeges körülményváltozasként nem értékelhető, mert a korábbi eljárás alatt következett be. Állította, hogy a felperes változatlanul - csak bejelentés nélkül - a testvérénél dolgozik és a tartásdíj fizetési kötelezettsége alóli kibújás céljából nem vállal bejelentett munkát, illetve „vagyonتانította” magát, amikor a tulajdoni hányadát az édesanyjának ajándékozta.

Az első- és másodfokú ítélet

- [10] Az elsőfokú bíróság ítéletével a felperes keresetének helyt adott és a gyermektartásdíj fizetési kötelezettség mértékét 2014. március 1. napjától kezdődően 15.000 forintra leszállította. A kapcsolattartás szabályozását a telefonos kapcsolattartással kiegészítette. Ezt meghaladóan a keresetet (a kapcsolattartás módjának újraszabályozására) elutasította.
- [11] Az elsőfokú bíróság a jogvita elbírálásában a 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) alkalmazásával foglalt állást. A keresetnek megfelelően azt vizsgálta, hogy a felperes körülményeiben a tartásdíj korábbi meghatározásához képest bekövetkeztek-e olyan változások, amelyek alapot adhatnak annak mérséklésére. A felperes okirattal igazolta a gerincbetegsége miatti 60%-os mértékre csökkent munkaképességét. Igazolt az is, hogy ellátásra nem

jogosult, álláskeresősi járulékot nem kap, a személyi jövedelemadó alapjául szolgáló jövedelme nem volt, adóbevallást nem nyújtott be. A perben nem nyert bizonyítást az az alperesi állítás, hogy a felperes a testvére vállalkozásában dolgozik, a rendelkezésre álló adatok alapján ilyen tevékenységből szerzett jövedelem nem állapítható meg.

- [12] A jogerős ítélet szerinti, havi 30.000 forint határozott összegű gyermektartásdíj mértékének alapja a Ptk. 4:218. § (4) bekezdésének megfelelően átlagosan 120.000-200.000 forint havi jövedelmet tételez fel. Az elsőfokú bíróság a peradatok értékelésével arra a következtetésre jutott, hogy a felperes egészségi körülményeiben bekövetkezett változás lényeges körülményváltozásnak minősül, a havi 30.000 forint összegű tartásdíj megfizetésére teljesítőképességgel nem rendelkezik. Az elsőfokú bíróság értékelte a kapcsolattartás miatt az utazási költségek megnövekedését is, mert az alperes a felperes lakóhelyétől jelentősen távolabbra költözött.
- [13] Az elsőfokú bíróság a tartás mértékének megállapításakor figyelembe vette a gyermek szükségleteit. A felperes által a jövőben fizetendő 15.000 forint tartásdíjhoz hozzászámította a 13.700 forint iskoláztatási támogatást, így az alperes a gyermek részére havonta 28.700 forint pénzbeli juttatásban részesül. Az elsőfokú bíróság hangsúlyozta, hogy az alperes is köteles a gyermek tartásához pénzben hozzájárulni. A Ptk. 4:194. § (1) bekezdése, a 4:213. §-a és a 4:215. §-a alapján - az elsődleges természetbeni tartás mellett - az alperes jövedelme nem vehető olyan mértékben figyelembe, mint a gyermekétől különélő szülő tartási kötelezettségének alapjául szolgáló jövedelem. Az alperes saját állítása szerint a havi jövedelme kb. nettó 150.000 forint, amennyiben jövedelmének 10%-ával járul hozzá a gyermek tartásához, az havi 15.000 forintot jelent. Ez az anyagi hozzájárulás az alperestől elvárható. A fentiekkel együtt a gyermek tartására minden hónapban 43.700 forint áll a rendelkezésre, ez az összeg pedig fedezi a gyermek életkorához igazodó átlagos szükségleteit.
- [14] Az elsőfokú ítélet gyermektartásdíjra vonatkozó rendelkezése ellen az alperes, a kapcsolattartási rendelkezés ellen a felperes nyújtott be fellebbezést.
- [15] A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett rendelkezését nem érintette, fellebbezett rendelkezését részben megváltoztatta és a felperes gyermektartásdíj fizetési kötelezettségének mértékét 2014. március 1. napjától 24.000 forintra szállította le. Ezt meghaladóan a gyermektartásdíjra vonatkozó részében a keresetet elutasította, illetve az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.
- [16] A másodfokú bíróság - a kapcsolattartásra vonatkozóan - az elsőfokú bíróság tényállását kiegészítette. Az életközösség fennállása alatt, 2009 augusztusában a felek közös döntéssel költöztek K.-re, ez volt az utolsó közös lakóhelyük. Az élettársi kapcsolat megromlását követően a felperes B.-re, az alperes V.-re költözött.

Ehhez képest tehát lényeges körülményváltozásként nem értékelhető az a tény, hogy az alperes utóbb S.-n élt, jelenleg pedig Sz.-n lakik. K. ugyanis megközelítőleg 40 kilométerrel van csak távolabb B.-től, mint Sz.. A két alperesi lakóhely, illetve felperesi lakóhely közötti távolság lényegesen nem változott, így az útiköltség lényeges megemelkedése nem állapítható meg.

- [17] A másodfokú bíróság az alperes fellebbezését részben alaposnak ítélte. Az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg, hogy új körülményként kell értékelni a felperes megváltozott egészségi állapotát. A másodfokú bíróság azzal azonban nem értett egyet, hogy a felperes teljesítőképessége megváltozása az elsőfokú bíróság által megállapított mértékűre való leszállítását indokolja.
- [18] A peradatok alapján a felperes egészségi állapotának 60%-os csökkenése csak 2014. február 1. napjától vélelmezhető. A munkavégzésével kapcsolatosan 2015. február 5. napján kelt ambuláns kezelőlap alapján megállapíthatóan fizikai munkát szakaszosan, pihenő közbeiktatásával, a nehéz teher emelésénél érvényes teheremelési szabályok begyakorlásával és betartásával folytathat. Könnyű munkavégzésnél pedig szükséges a statikus, hosszan tartó helyzetek szakaszos megszakítása. Tény, hogy az egészségi állapotában változás történt, ez a változás azonban önmagában nem indokolja a tartásdíj fele összegre való csökkentését. A felperes igazolta, hogy több álláshirdetésre jelentkezett. Az álláshirdetések, illetve a felperes személyes előadása alapján több végzettséggel rendelkezik: érettségije van, karosszéria lakatos, valutapénztáros, személy- és vagyonőri szakképesítése, hegesztő vizsgája van, illetve gazdasági informatikus felsőfokú képzésben részesült. A számtalan - különböző - munkára való jelentkezésével kifejezésre juttatta azt, hogy alkalmasnak tartja magát a meghirdetett munkák elvégzésére. Ebből következően nem fogadható el az a felperesi előadás, hogy semmilyen módon és formában nem dolgozik és jövedelemre nem tesz szert. Szakképesítéseivel jelen egészségi állapotában is van B.-n munkavégzési és jövedelemszerzési lehetősége. A peradatok alapján kizárt, hogy édesanyjával annak 54.000 forintos nyugdíjából és testvére támogatásából látják el magukat, a felperes ebből fedezi a kapcsolattartás költségeit, gyermekének ruhát és ajándékokat tud vásárolni. A másodfokú tárgyaláson a felperes ugyan hivatkozott egy nagyobb összegű megtakarításra, ennek azonban sem az összegét, sem annak pontos eredetét nem jelölte meg. Peradat az is, hogy a jelentős értékű b.-i ingatlanát a kölcsön törlesztőrészletének megfizetése ellenében ajándékozta el. A Ptk. 4:215. § (1) bekezdés alapján a felperes akár létfenntartása veszélyeztetése mellett is köteles kiskorú gyermeke tartásáról gondoskodni. A szülői felelősség körében pedig elvárható a felperestől, hogy olyan jövedelemre tegyen szert, amelyből teljesítőképes havonta a 24.000 forint gyermektartásdíj megfizetésére.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

- [19] A jogerős ítélet ellen a felperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet. Kérte, hogy a Kúria a másodfokú bíróság ítéletét helyezze hatályon kívül és az elsőfokú bíróság ítéletét hagyja helyben. Jogszabálysértésként a Ptk. 4:215. § (1) bekezdésének a megsértését jelölte meg.
- [20] Felülvizsgálati érvelése szerint az elsőfokú bíróság a gyermektartásdíj mértékének leszállítása körében megalapozott és jogszerű döntést hozott. Ezzel szemben a másodfokú bíróság tévesen értelmezte a Ptk. 4:215. § (1) bekezdését, amikor arra hivatkozott, hogy létfenntartása veszélyeztetése mellett is köteles kiskorú gyermeke tartásáról gondoskodni. Az új anyagi jogi szabályozás értelmében ugyanis a szülő a kiskorú gyermeke tartására nem saját szükséges tartása rovására, hanem annak korlátozásával köteles. A rendelkezés helyes alkalmazása pedig azt jelenti, hogy a szülő saját szükséges tartásának korlátozása nem vezethet megélhetésének teljes ellehetetlenüléséhez. A jogerős ítéletben megállapított gyermektartásdíj az eljárásban felmerült valamennyi körülmény figyelembevételével (egészségi állapota, munkanélkülisége, az őt terhelő utazási költségek) arra vezetne, hogy megélhetése ellehetetlenül. A Kúria vegye azt is figyelembe, hogy amennyiben a gyermekével a kapcsolattartást gyakorolni szeretné, ez olyan mértékű kiadást jelent, amely egy megfelelő egzisztenciával rendelkező személyt is jelentősen megterhelne.
- [21] Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában való fenntartását kérte. Álláspontja szerint a másodfokú bíróság a rendelkezésre álló peradatokból helyesen jogi következtetést vont le, a bizonyítékokat kellő részletességgel értékelte. A felperes nem adta megfelelő magyarázatát annak, hogy milyen indokok mentén és milyen törvénysértésre alapozottan terjesztette elő a felülvizsgálati kérelmét. A felperes anyagi körülményeit illetően előadta, hogy a 40.000.000 forint értékű családi ház fele részét elajándékozásával „vagyonتانította” magát, a képesítéseit figyelembe véve pedig teljesen életszerűtlen, hogy hosszú évek óta nem talál magának munkát és a semmiből él.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [22] A Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján a felülvizsgálati kérelem keretei között bírálta felül. Ennek megfelelően a felülvizsgálati eljárás tárgya kizárólag a felperes által fizetendő gyermektartásdíj (leszállított) mértéke volt.
- [23] A felperes felülvizsgálati kérelme nem alapos.
- [24] A felperes a Ptk. 4:215. § (1) bekezdésének jogszabálysértő alkalmazására hivatkozott.
- [25] A jogvita elbírálására irányadó Ptk. a kiskorú gyermek tartását külön szabályozza. A kiskorú gyermek tartása vonatkozásában meghatározó, a Családok védelméről szóló 2011. évi CCXI. törvény 10. cikke azt rögzíti, hogy a szülő külön törvényben meghatározott

módon és kivételekkel a kiskorú gyermek esetén saját szükséges tartásának korlátozásával is köteles a gyermek tartására. Ennek megfelelően rendelkezett a Ptk. a 4:215. § (1) bekezdésében a szülő tartási kötelezettségéről, a törvényben rögzítve gyermeke eltartására vonatkozó szülői felelősségét. A perbeli esetben a Ptk. fenti szakaszának (1) bekezdése első mondatából kell kiindulni, mivel a kiskorú gyermek saját vagyonára nincs adat.

- [26] A jogszabályhely a szülő kötelezettségeként fogalmazza meg a kiskorú gyermeke tartását, amely alól kizárólag akkor mentesülhet, ha saját szükséges tartása veszélyeztetése esetén egyáltalán nincs teljesítőképessége (BH 2011.40.).
- [27] A perben a Pp. 164. § (1) bekezdése alapján a felperest terhelte annak bizonyítása, hogy a jogerős döntés meghozatalát követően a teljesítőképességére vonatkozóan körülményeiben jelentős változás állt be és ezek a változások a tartás mértékének megváltoztatását megalapozzák. A Ptk. 4:213. § alapján a kiskorú gyermek tartására vonatkozó szabályokat a rokонтartás közös szabályai alapján - a fejezetben foglalt eltérésekkel - kell alkalmazni. A kiskorú gyermek tartására vonatkozó fejezet külön rendelkezést a tartás mértékének módosítására nem tartalmaz, ezáltal a jogvita elbírálására a 4:210. § (1) bekezdése az irányadó. A perbeli esetben ugyanis a bíróságnak a már megállapított tartás mértéke módosításáról kellett döntenie.
- [28] Az első- és a másodfokú bíróság a felperes körülményeinek a teljesítőképességére kiható változását egybehangzóan állapította meg. Az eljárt bíróságok között kizárólag a leszállítás mértékében volt különbség: amíg az elsőfokú bíróság a felperes megváltozott teljesítőképessége alapján a kötelezettsége mértékét a megállapított (korábbi) tartásdíj felére, addig a másodfokú bíróság csekélyebb mértékben ítélte mérsékelhetőnek.
- [29] A Kúria osztotta a másodfokú bíróság jogi következtetéseit, azt nem ismétli meg.
- [30] Helyesen mutatott rá a másodfokú bíróság arra, hogy a felperes egészségi állapota ellenére a korára, az iskolai végzettségeire, illetőleg elhelyezkedési szándékára is figyelemmel a szülői felelőssége körében elvárható az, hogy kb. 110.000 forintos havi jövedelemre szert tegyen. A Kúria egyetértett a másodfokú bíróságnak azon jogkövetkeztetésével is, hogy a peradatokkal ellentétes a felperes állítása életvitelének az édesanyja nyugdíjából (54.000 forint), illetve testvére anyagi támogatásából való finanszírozása. Az előzményi eljárásban a saját nyilatkozata szerinti bevallott jövedelmével azonos összeget keresett egyéb munkák elvállalásával és önként vállalta a kimutatható jövedelmének 50%-át kitevő tartásdíjat. A felperes egészségi állapotának olyan mérvű romlását, amely őt a munkavállalásra teljesen alkalmatlanná teszi, nem bizonyította. A csatolt orvosi irat alapján a másodfokú bíróság helytállóan állapította meg, hogy a felperes képes munkát vállalni és végezni, végzettségei alapján munkaviszony létesítésére - még csökkent egészségi állapota ellenére - több lehetősége is

van, különös tekintettel a B.-n tapasztalható jelentős munkaerőhiányra, illetve arra, hogy a felperes egyes képzettségei nem igényelnek fizikai megterhelést. Az az állítása pedig, hogy a tartás megfizetése miatt életvitele ellehetetlenülne a fenti peradatok alapján az előadása szintjén maradt.

- [31] A fentiek alapján a másodfokú bíróság a bizonyítékok helyes értékelésével megalapozottan és okszerűen foglalt állást a felperest terhelő tartásdíj mértékében.
- [32] Az elsőfokú bíróság a gyermek szükségleteit tévesen vonta a mérlegelése körébe. A felperes a keresetében annak megváltozására nem hivatkozott, az tehát körülményváltozásként nem értékelhető, ebből következően a felperes javára nem vehető figyelembe. A felperes az előzményi eljárásban a gyermek szükségleteire vonatkozó, öt terhelő pénzbeli tartást 30.000 forint összegben elismerte. A gyermek akkor még óvodába járt, az iskolakezdéssel pedig szükségletei nyilvánvalóan nem csökkentek.
- [33] Alapvetően tévesen foglalt állást az elsőfokú bíróság a gyermeket gondozó szülőt terhelő bizonyítási kötelezettségről. Az előzményi peradatok alapján ugyanis a felperes elismerte azt, hogy a bejelentett munkaviszonyán túlmenően további kb. 60.000 forint havi jövedelemre tett szert, a perben viszont csak azt igazolta, hogy igazolt munkaviszonya nincs. A jelen eljárásban a körülményváltozások körében - az elsőfokú bíróság érvelésével szemben - a felperest terhelte annak bizonyítása is, hogy a korábbi, adózatlan jövedelemre sem tesz szert, ezt pedig a felperes nem bizonyította. A másodfokú bíróság a peradatok alapján helytállóan levont következtetése szerint életvitelének finanszírozása, a gyermekre költött ajándékaik azt igazolják, hogy állításával ellentétben egyéb forrásból bevétele származik.
- [34] A gondozó szülő pénzbeni tartási kötelezettségére vonatkozó elsőfokú bírósági okfejtés megalapozatlan, ilyen rendelkezést ugyanis a Ptk. nem tartalmaz. A Ptk. 4:216. § (1) bekezdése kifejezetten kimondja, hogy a gyermeket gondozó szülő a tartást természetben, a különélő szülő elsősorban pénzben teljesíti. A gyermeket gondozó szülőnek pénzbeli tartási kötelezettsége - az elsőfokú bíróság álláspontjával szemben - nincs, a jogszabályhely a kötelezett szülőnek biztosítja azt a lehetőséget, hogy a szülők megegyezése esetén a gyermek tartásához természetben is hozzájárulhat. Ebből következően a kötelezett által fizetendő gyermektartásdíj megállapításánál a Ptk. 4:218. § (2) bekezdésének b) pontja - a mindkét szülő jövedelmi és vagyoni helyzetének figyelembevétele - a Ptk. 4:216. § (1) bekezdését nem írja felül, azaz nem jelenti azt, hogy a gyermektartásdíj alapjaként a kötelezett szülő mellett a gondozó szülő jövedelme egy részének pénzbeli beszámítása - mint amivel a gyermek havi anyagi szükséglete megfelelően kielégíthető - figyelembe vehető. A gondozó szülő természetbeni tartása, a gyermek mindennapos gondozása, ellátása, betegsége esetén ápolása, a napi életfeltételeinek biztosítása (mosás, vasalás, főzés, takarítás) pénzbeli

ellenértékben nem fejezhető ki. Az elsőfokú bíróság szemlélete a természetbeni tartás jogszabályi fogalmának a kiüresedéséhez vezet.

- [35] Helytállónan hivatkozott az elsőfokú bíróság a gyermek részére nyújtott különböző támogatásokra és jogosultságokra [Ptk. 4:218. § (2) bekezdés e) pontja]. A perbeli esetben azonban a felperes teljesítőképességének csökkenése folytán az őt szülői felelőssége alapján terhelő kötelezettsége mértékének megítélése képezte az eljárás tárgyát.
- [36] Ami pedig a felperes azon hivatkozását illeti, hogy anyagi körülményei miatt az utazási költségeket finanszírozni nem tudja és ez a kapcsolattartási jog ellehetetlenüléséhez vezet, a Kúria visszautal a másodfokú bíróság helyes indokolására, az a gyermektartásdíj mértékének meghatározásakor körülményváltozásként nem értékelhető.
- [37] A fentiek alapján a jogerős döntés nem jogszabálysértő, ezért azt a Kúria a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

Záró rész

- [38] A Kúria a Pp. 274. § (1) bekezdése alapján a felülvizsgálati kérelmet tárgyalás megtartása nélkül bírálta el.
- [39] A felperes felülvizsgálati kérelme nem vezetett eredményre. A Kúria a Pp. 270. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó Pp. 78. § (1) bekezdése szerint kötelezte a felperest az alperes perrel felmerülő költségeinek megtérítésére, amelynek mértékét a 32/2003. (VIII. 22.) IM. rendelet alapján mérlegeléssel határozott meg.
- [40] A felperes az eljárás során teljes személyes költségmentességben részesült, ezért az 1990. évi XCIII. (Itv.) törvény 50. § (1) bekezdése szerint meghatározott felülvizsgálati eljárási illeték a 6/1986 (VI. 26.) IM. Rendelet 14. §-a alapján az állam terhén marad.

, 2016. november 29.

Dr. Makai Katalin s.k. a tanács elnöke, dr. Kövesné dr. Kósa
Zsuzsanna s.k. előadó bíró, dr. Baloginé dr. Faiszt Judit s.k. bíró

A kiadmány hitelélül:

tisztviselő